



2019-09-30

Justitiedepartementet
EU-enheten

EU-nämnden
Riksdagen

Kopia: Justitiekommittén
Kopia: Socialförsäkringsutskottet
Kopia: Civilutskottet
Kopia: Konstitutionsutskottet
Kopia: Försvarsutskottet

Kommenterad dagordning för rådets möte för rättsliga och inrikes frågor (RIF) den 7–8 oktober 2019.

RÄTTSLIGA FRÅGOR

1. Godkännande av dagordningen (*Sr Johansson, Sr Damberg*)

Se bifogad preliminär dagordning.

2. (ev.) Godkännande av A-punkterna (*Sr Johansson, Sr Damberg*)

a) Lista över icke lagstiftande verksamhet

b) Lista över lagstiftande verksamhet (Offentlig överläggning i enlighet med artikel 16.8 i fördraget om Europeiska unionen)

Det har ännu inte presenterats någon A-punktlista.

Icke lagstiftande verksamhet

3. EU:s åtgärder mot korruption (*Sr Johansson*)

=*Diskussion*

Avsikten med behandlingen i rådet

Ordförandeskapet avser att ministrarna ska diskutera EU:s åtgärder mot korruption.

Dokument: Det har inte presenterats något dokument för behandlingen i rådet.

Tidigare dokument: -

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: -

Tidigare behandlad vid överläggning med eller information till riksdagsutskott: -

Bakgrund

Finland har angett skyddet av EU:s gemensamma värden och rättsstatsprincipen som en huvudprioritering under sitt ordförandeskap. Två saker som särskilt lyfts fram är förordningen om villkorlighet mellan mottagande av EU-medel och respekt för rättsstatsprincipen och arbetet för att bekämpa korruption.

Ordförandeskapet avser att ministrarna på RIF-rådet ska diskutera den framtida inriktningen på EU:s arbete mot korruption. Ordförandeskapet tänker sig att ministrarna i huvudsak ska diskutera:

- Om det finns behov av en EU-strategi eller handlingsplan för att säkerställa ett koordinerat, heltäckande och sammanhållet arbete på korruptionsområdet.
- Hur EU mer effektivt kan använda den information som samlas in av andra internationella organ som övervakar korruption. Vilket mervärde skulle en horisontell övervakning och utvärdering från EU:s sida kunna ha, exempelvis när det gäller att stärka det ömsesidiga förtroendet och samarbetet mellan medlemsstaterna?
- Hur EU kan stärka sin roll i det globala arbetet mot korruption. Ska EU bli fullvärdig medlem i Europarådets antikorrupsionsorgan Greco (Gruppen av stater mot korruption).

Ordförandeskapet framhåller vikten av att bekämpa korruption och att det finns en stark koppling mellan korruptionsbekämpning och att stärka rättsstatsprincipen. EU:s nuvarande arbete på området beskrivs som fragmentiserat och i avsaknad av en lämplig övervakningsmekanism.

Svensk ståndpunkt

Sverige bör ge stöd till Finlands prioritering av åtgärder för att skydda EU:s gemensamma värden och rättsstatsprincipen och framhålla att övervakning av korruption bör vara en viktig del av den fördjupade granskningen för rättsstatsprincipen. En låg grad av korruption är en av grundförutsättningarna för en rättsstat och för ömsesidigt förtroende mellan medlemsstaterna i EU. Sverige anser att det i framtiden får utvärderas om det finns behov av en från den granskningen separat övervakningsfunktion för just korruptionsfrågor.

Sverige anser att det kan finnas fördelar med att utveckla EU:s arbete på korruptionsområdet i form av en handlingsplan. Fokus i en sådan handlingsplan bör vara det konkreta operativa arbetet. Sverige anser att det är viktigt använda sig av redan existerande verktyg, men att det

är lika centralt att utvärdera och förbättra dem för att öka effektiviteten. Sverige stödjer nya initiativ som är operativa, möter konkreta behov och som kan tillföra ett reellt mervärde i kampen mot korruption. Samarbetet med andra internationella organisationer borde kunna utvecklas och EU borde kunna använda den omfattande informationen som man exempelvis får från Europarådets antikorrupsionsorgan Greco för att utveckla och konkretisera sitt eget arbete.

Ett sätt för EU att ta arbetet mot korruption vidare kan vara ett fullvärdigt medlemskap i Greco. Innan ett sådant steg tag krävs emellertid att kommissionen gör en kvalificerad analys av konsekvenserna, både på det ekonomiska och på det rättsliga området. Det bästa sättet för EU att visa internationellt ledarskap är att visa att de åtgärder som vidtas på EU-nivå och i medlemsstaterna verkligen har effekt på korruptionen.

4. Eurojust: förstärkning av kampen mot gränsöverskridande brottslighet (Sr Damberg)

a) Slutsatser om Eurojust

=*Antagande*

Avsikten med behandlingen i rådet
Antagande av rådets slutsatser.

Dokument:
12285/19

Tidigare dokument: -

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: -

Tidigare behandlad vid överläggning med, eller information till, riksdagsutskott: -

Bakgrund

Ett utkast till rådsslutsatser om Eurojust har tagits fram i rådsarbetsgrupp. Avsikten är att slutsatserna ska antas av rådet vid RIF-rådet den 7–8 oktober och sedan publiceras i Europeiska unionens officiella tidning.

Slutsatserna innehåller bl.a. skrivningar om Eurojusts viktiga roll inom rättskedjan och för koordinering och rättsligt samarbete.

Rådet är tillfreds med att Eurojust har ingått nya samarbetsavtal med Albanien och Georgien och att förhandlingarna om ett samarbetsavtal med Serbien har slutförts. Rådet välkomnar även det samarbetsavtal som ingåtts med Danmark.

Rådet framhåller betydelsen av samarbete mellan Eurojust och andra EU-organ och EU-byråer, såsom Olaf och Frontex.

Rådet uppmanar Eurojust att upprätta en nära förbindelse med Eppo så snart denna myndighet inlett sin verksamhet, bland annat genom att dela med sig av sin expertis i samordningen av och stödet till komplexa gränsöverskridande utredningar och förbindelser med stater utanför EU. Ett samarbetsavtal mellan Eppo och Eurojust bör ingås så snart som möjligt.

Rådet välkomnar att Eurojusts antiterrorismregister togs i drift i september 2019. I detta register sammanförs rättslig information om utredningar och åtal i kampen mot terrorism från EU:s alla medlemsstater. Registret kommer att göra EU:s och dess medlemsstaters kamp mot terrorism mer effektiv.

Rådet anser slutligen att Eurojust bör ges mer tillräckliga resurser, bland annat för att gynna de nätverk som är beroende av Eurojusts budget, för att säkerställa att Eurojust fungerar väl som en viktig aktör inom EU:s säkerhets- och straffrättskedja och för att säkerställa den fortsatta utvecklingen av dess viktiga och strategiska och operativa arbete.

Sverige var ett av de länder som tog initiativet till Eurojusts inrättande 2002.

Verksamheten består främst i att förbättra samordningen av utredningar och åtal i medlemsstaterna i samband med grov gränsöverskridande brottslighet. Eurojust har även samarbeten med länder utanför EU samt hanterar sekretariaten för European Judicial Network (EJN), the Network of National Experts on Joint Investigation Teams (JITs Network) och Network for investigation and prosecution of genocide, crimes against humanity and war crimes (Genocide Network).

Svensk ståndpunkt

Sverige kan ställa sig bakom rådets slutsatser.

Om diskussion gällande resurser till Eurojust skulle uppkomma bör Sverige påtala att slutsatserna inte får föregripa MFF-förhandlingen och stödja att ytterligare medel tillförs Eurojust genom omprioriteringar inom EU:s befintliga budgetramar.

b) Rättsligt terrorismbekämpningsregister

=Föredragning av Eurojust

Avsikten med behandlingen i rådet

Presentation av Eurojust om ett nyligen lanserat antiterrorismregister.

Dokument: Det har inte presenterats något dokument för behandlingen i rådet.

Tidigare dokument: -

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: -

Tidigare behandlad vid överläggning med, eller information till, riksdagsutskott: -

Bakgrund

Den 1 september trädde ett nytt antiterrorismregister vid Eurojust i kraft (Judicial Counter-Terrorism Register). Registret syftar till att stärka det rättsliga samarbetet mellan medlemsstater i kampen mot terrorism och till att förbättra säkerheten. I registret centraliseras viktig rättslig information som ska göra det möjligt att se samband mellan utredningar och åtal mot terrormisstänkta. Registret ska förvaltas av Eurojust och kunna ge proaktivt stöd till nationella rättsliga myndigheter. Den centraliserade informationen avses hjälpa åklagare att identifiera misstänkta och aktivt samordna gränsöverskridande brottsutredningar. Alla medlemsstater uppmanas nu att registrera information om misstänkta och om pågående ärenden. Arbetet med registret påbörjades efter ett initiativ av Frankrike, Tyskland, Spanien, Belgien, Italien, Luxemburg och Nederländerna efter terroristattacker i Frankrike 2015.

5. Elektroniska bevis (Sr Damberg)

a) Förhandlingar om ett avtal mellan EU och USA om gränsöverskridande tillgång till elektroniska bevis

=Lägesrapport

Avsikten med behandlingen i rådet

Lägesrapport

Dokument: Det har inte presenterats något dokument för behandlingen i rådet.

Tidigare dokument: 9114/19, 9116/19, 6569/19, 6102/2019, 6102/2019 ADD 1, 9418/2018 och Fakta-PM (2017/18:FPM88).

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: 1 juni 2018, 1 mars 2019 och 29 maj 2019

Tidigare behandlad vid överläggning med eller information till riksdagsutskott: information till justitieutskottet den 31 maj 2018, 28 februari 2019 och 28 maj 2019.

Bakgrund

Rådet beslutade om allmän inriktning avseende kommissionens förslag till en förordning om e-bevisning respektive ett direktiv om juridiska representanter i december 2018 respektive mars 2019. Treparsamtalen med Europaparlamentet förväntas inledas tidigast senare i år.

En fråga som aktualiserades under förhandlingarna om förordningen är hur man ska hantera de motstridiga skyldigheter som kan uppstå för vissa tjänsteleverantörer med hänsyn till att de kan vara underkastade såväl EU-rätten som tredjelands lag, främst amerikansk sådan. En tjänsteleverantör som är etablerad i exempelvis USA, men erbjuder sina tjänster inom unionen, och som mottar en begäran om utlämnande av uppgifter enligt förslaget till förordning kan vara förhindrad att lämna ut dessa med hänsyn till amerikansk lagstiftning. Vidare har USA antagit en lag (den s.k. US Cloud Act) som innebär att amerikanska tjänsteleverantörer i regel ska vara skyldiga att följa en begäran från amerikanska myndigheter att lämna ut uppgifter, oavsett var sådana uppgifter finns lagrade. Detta kan komma i konflikt med europeiska regler om bl.a. dataskydd. Samtidigt ger den amerikanska lagen möjligheter att ingå bilaterala avtal med andra stater om bl.a. under vilka villkor myndigheter i andra stater får begära ut elektronisk bevisning direkt från företag i USA. Den amerikanska lagstiftningen kan således påverka möjligheterna att få tillgång till elektronisk bevisning för de brottsbekämpande myndigheterna i EU.

Mot den bakgrunden beslutade medlemsstaterna vid RIF-rådet den 6 juni att ge kommissionen i uppgift att förhandla fram ett EU-gemensamt avtal med USA på detta område. Enligt mandatet ska de övergripande målen med förhandlingarna med USA vara att säkerställa att den slutliga utformningen av avtalet tar itu med de lagkonflikter som kan uppstå, att skyddet för bl.a. grundläggande fri- och rättigheter och dataskydd upprätthålls samt att avtalet återspeglar och är förenligt med den slutliga utformningen av e-bevisningslagstiftningen inom EU.

De officiella förhandlingarna mellan EU och USA har precis kommit igång och några konkreta resultat från förhandlingarna finns således ännu inte att rapportera. I enlighet med det förhandlingsmandat som medlemsstaterna gett till kommissionen så kommer förhandlingarna att föras i nära samråd med medlemsstaterna genom bl.a. möten och återrapportering.

b) Förhandlingar om ett andra tilläggsprotokoll till konventionen om it-brottslighet

=Lägesrapport

Avsikten med behandlingen i rådet

Lägesrapport

Dokument: Det har inte presenterats något dokument för behandlingen i rådet.

Tidigare dokument: 9114/19, 9116/19, 6569/19, 6102/2019, 6102/2019 ADD 1, 9418/2018 och Fakta-PM (2017/18:FPM88).

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: 1 juni 2018, 1 mars 2019 och 29 maj 2019

Tidigare behandlad vid överläggning med eller information till riksdagsutskott: information till justitieutskottet den 31 maj 2018, 28 februari 2019 och 28 maj 2019.

Bakgrund

Rådet beslutade om allmän inriktning avseende kommissionens förslag till en förordning om e-bevisning respektive ett direktiv om juridiska representanter i december 2018 respektive mars 2019. Treparsamtalen med Europaparlamentet förväntas inledas tidigast senare i år.

Parallellt med förhandlingar om tillgång till e-bevisning inom EU pågår sedan ett par år tillbaka ett arbete inom Europarådet med att ta fram ett andra tilläggsprotokoll till den s.k. Budapestkonventionen (Europarådets konvention om it-relaterad brottslighet), där bl.a. ungefär samma frågor är tänkta att regleras som i EU-förordningen. Eftersom Sverige ännu inte har tillträtt konventionen (eller det första tilläggsprotokollet) får vi enbart delta i förhandlingarna som observatörer.

Vid RIF-rådet den 6 juni i år beslutade medlemsstaterna att ge kommissionen ett mandat att förhandla på EU:s vägnar i Europarådets förhandlingar beträffande det andra tilläggsprotokollet. Enligt mandatet är det övergripande målet för förhandlingsarbetet att säkerställa att tilläggsprotokollet stämmer överens med EU-lagstiftningen särskilt vad gäller utredningsbefogenheter som beviljas parter utanför EU, säkerställa respekten för bl.a. grundläggande fri- och rättigheter, samt vara förenligt med förslaget till förordning om e-bevisning i dess slutliga antagna form. Det anges särskilt att EU inte bör motsätta sig att det i det andra tilläggsprotokollet införs ytterligare skyddsåtgärder och skäl för avslag än i förslaget till förordning om e-bevisning.

EU är inte part till konventionen och har precis som Sverige endast observatörsstatus och saknar rösträtt. De enskilda medlemsstaterna kommer därför att behöva ratificera tilläggsprotokollet för att bli bundna av det.

Ett relativt aktivt förhandlingsarbete pågår just nu av det andra tilläggsprotokollet inom Europarådet. Förhandlingarna av detta är planerade att pågå fram till slutet av 2020.

6. Europeiska åklagarmyndigheten: inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (Srdamberg)

= *Lägesrapport*

Avsikten med behandlingen i rådet
Lägesrapport från ordföranden.

Dokument: Det har ännu inte presenterats något dokument för behandlingen i rådet.

Tidigare dokument:

- KOM (2013) 534 Förslag till förordning om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten, och
- Faktapromemoria 2013/14:FPM10.

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden:

4 oktober 2013, 28 februari 2014, 28 maj 2014, 3 oktober 2014, 6 mars 2015, 12 juni 2015, 2 oktober 2015, 27 november 2015, 4 mars 2016, 3 juni 2016, 7 oktober 2016, 8 mars 2017, 2 juni 2017, 6 oktober 2017, 2 mars 2018, 1 juni 2018, 5 oktober 2018, 30 november 2018, 1 mars 2019 och 29 maj 2019.

Tidigare behandlad vid överläggning med, eller information till, riksdagsutskott:

14 februari 2013 (info. JuU), 3 oktober 2013 (info. JuU), 27 februari 2014 (info. JuU), 25 mars 2014 (överläggning JuU), 25 maj 2014 (info. JuU), oktober 2014 (skriftlig info. JuU), 12 februari 2015 (info. JuU), 7 maj 2015 (överläggning JuU), 9 juni 2015 (info. KU), 11 juni 2015 (info. JuU), 1 oktober 2015 (info. JuU), 26 november 2015 (info. JuU), 2 februari 2016 (info. JuU), 3 mars 2016 (info. JuU), 4 oktober 2016 (info. JuU), 10 november 2016 (överläggning JuU), 1 juni 2017 (info. JuU), 3 oktober 2017 (info. JuU), 1 mars 2018 (info. JuU), 31 maj 2018 (info. JuU), 4 oktober 2018 (info. JuU), 29 november 2018 (info. JuU), 28 februari 2019 (info. JuU) och 28 maj 2019 (info. JuU).

Bakgrund

Vid Coreper den 19 september klargjordes genom en vägledande omröstning att det bland de medlemsstater som deltar i Eppo fanns stöd för att Laura Codruța Kövesi ska tillsättas som Europeisk chefsåklagare, vilket stämmer överens med Europaparlamentets ställningstagande i frågan.

Förordningen om inrättandet av Eppo antogs vid RIF-rådet i oktober 2017. Med undantag för de medlemsstater som valt att på olika sätt stå utanför det straffrättsliga samarbetet – dvs. Danmark, Irland och Storbritannien – har i dagsläget samtliga medlemsstater förutom Ungern, Polen och Sverige anslutit sig till Eppo. Medlemsstater som väljer att stå utanför Eppo-samarbetet har möjlighet att ansluta sig i efterhand. Såsom ej deltagande har Sverige inte rösträtt i frågor om inrättandet av Eppo,

Avsikten är att myndigheten ska vara operativ till år 2020/2021. Ett antal juridiska och organisatoriska åtgärder behöver vidtas för att uppnå detta, exempelvis rekryteringen av den europeiska chefsåklagaren, nominering av de europeiska åklagarna, framtagandet av ett ärendehanteringssystem och ombyggnationen av den byggnad där Eppo ska ha sitt säte. Arbetet med att inrätta Eppo har gått långsammare än planerat och bl.a. har utnämningen av den europeiska chefsåklagaren tagit längre än som förutsetts eftersom deltagande medlemsstater och Europaparlamentet tidigare inte kunnat enas i frågan. Mot den bakgrunden har vissa medlemsstater uttryckt oro för tidplanen, men kommissionen har menat att denna kommer att kunna hållas.

Statsministern uttalade i Europaparlamentet den 3 april att regeringen avser att föreslå för riksdagen att Sverige ska delta i Europeiska åklagarmyndigheten, Eppo, för att bidra i kampen mot korruption och bedrägerier med EU-medel. Frågan om de nationella förutsättningarna för ett svenskt deltagande i Eppo, inklusive eventuella behov av lagstiftningsarbete och andra åtgärder, bereds för närvarande inom Regeringskansliet.

7. EU:s anslutning till Europakonventionen: kompletterande förhandlingsdirektiv (Sv. 2010/01:KUU1)

Johansson
=Antagande

Avsikten med behandlingen i rådet
Antagande

Dokument: -

Tidigare dokument: -

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: Senaste tillfället som EU-nämnden informerades var den 30 november 2018. Samråd ägde rum 2010 och 2012.

Tidigare behandlad vid överläggning med eller information till riksdagsutskott:
Överläggning med konstitutionsutskottet ägde rum den 20 maj 2010 och utskottet har därefter informerats löpande. Senaste tillfället var den 26 september 2019.

Bakgrund

Sverige har sedan medlemskapsförhandlingarna drivit frågan om EU:s anslutning till den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen). Efter ikraftträdandet av Lissabonfördraget följer det av artikel 6.2 i EU-fördraget att EU ska ansluta sig till Europakonventionen. Riksdagen har återkommande tydligt uttryckt önskemål om en anslutning, bl.a. genom att ge tillkänna att regeringen ”med all kraft bör verka” för en sådan (bet. 2000/01:KUU1).

Förhandlingarna om EU:s anslutning till Europakonventionen inleddes i juli 2010 mellan EU och Europarådet. Kommissionen förhandlade för EU:s räkning på grundval av ett bemyndigande med förhandlingsdirektiv som antogs av rådet den 4 juni 2010. Vid rådsmötet den 26–27 april 2012 beslutade rådet att komplettera sina förhandlingsdirektiv. I april 2013 nåddes en överenskommelse på förhandlarnivå mellan samtliga konventionsparter och EU om de texter som skulle reglera anslutningen. I juli 2013 begärde kommissionen att EU-domstolen skulle yttra sig över om avtalsutkastet kunde anses förenligt med EU-fördragen. EU-domstolens yttrande presenterades den 18 december 2014 och innehöll en rad olika invändningar. EU-domstolen slog i yttrandet fast att utkastet till anslutningsavtal inte är förenligt med unionsrätten.

Efter att EU-domstolen underkände utkastet till anslutningsavtal har arbetet inriktats på att internt inom EU försöka hitta lösningar på domstolens invändningar. Arbetet har bedrivits på så vis att kommissionen har tagit fram förslag till lösningar på domstolens invändningar. Dessa förslag har sedan successivt diskuterats i rådsarbetsgrupp. I maj 2019 sammanfattade slutligen kommissionen dessa förslag och diskussioner i en promemoria med ett förslag till helhetslösning på domstolens samtliga invändningar. EU-domstolens invändningar mot utkastet till anslutningsavtal rör bl.a. den s.k. medsvarendemekanismen, inklusive frågan om solidariskt ansvar, förfarandet för EU-domstolens förhandsgranskning och EU-domstolens bristande behörighet på området för EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik. Helhetslösningen innebär att det föreslås ändringar i utkastet till anslutningsavtal och i den tillhörande förklarande rapporten som är nödvändiga för att utkastet ska vara förenligt med EU-rätten och som bedöms kunna möta EU-domstolens invändningar.

Vid det senaste mötet i rådsarbetsgrupp den 18 september 2019 diskuterades ett underlagsdokument i form av en Presidency Note (noteringen). I noteringen välkomnas kommissionens förslag till helhetslösning inklusive kommissionens åsikt att utkastet till anslutningsavtal endast bör ändras i den utsträckning som krävs för att ta itu med de invändningar som EU-domstolen uttryckt i sitt yttrande, med beaktande av utvecklingen av domstolens rättspraxis. I noteringen anges vidare att rådsarbetsgruppen noterar att beslutet om bemyndigande till kommissionen fortfarande är i kraft och att rådet får ge kommissionen kompletterande direktiv. Av noteringen framgår att rådsarbetsgruppen kommit överens om några ytterligare element som kommissionen ska ta i beaktande vid återupptagandet av förhandlingarna med Europarådsstaterna. Till noteringen finns två bilagor. Den ena bilagan utgör kompletterande förhandlingsdirektiv och återspeglar i allt väsentligt kommissionens förslag till helhetslösning. Den andra bilagan innehåller en icke-uttömmande uppräkningslista av frågor som bör omfattas av de EU-interna regler som krävs med anledning av anslutningen till Europakonventionen. Avsikten är att diskussionen om framtagandet av interna regler ska fortsätta i rådsarbetsgruppen parallellt med förhandlingarna i Strasbourg. Noteringen har klassificeringen "EU RESTRICTED" eftersom den rör förhandlingar med tredje land.

Noteringen behandlades i Coreper den 25 september 2019. Rådet inbjuds att uttrycka sitt stöd för ett snabbt återupptagande av förhandlingarna om anslutningsavtalet mellan EU och Europarådet, att anta kompletterande förhandlingsdirektiv som finns i bilaga 1 till noteringen i enlighet med artikel 218 FEUF och att notera utfallet av diskussionerna inom rådsarbetsgruppen och Coreper såsom det beskrivs i noteringen, och särskilt de grundläggande elementen och principerna avseende de framtida interna reglerna.

Svensk ståndpunkt

Sveriges övergripande målsättning är att anslutningen ska ske så snart som möjligt och att den ska bidra till att stärka såväl den enskildes ställning som Europakonventionen och Europadomstolen. Den enskildes ställning stärks genom att anslutningen skapar en mekanism för extern kontroll av att åtgärder av EU:s institutioner och organ är förenliga med de grundläggande fri- och rättigheterna enligt Europakonventionen.

Sverige bör uttrycka sitt stöd för ett snabbt återupptagande av förhandlingarna om anslutningsavtalet mellan EU och Europarådet.

Regeringen bedömer att de lösningar som föreslås i de kompletterande förhandlingsdirektiven är förenliga med Sveriges övergripande målsättning i förhandlingarna och nödvändiga med anledning av EU-domstolens yttrande och efterföljande praxis. Sverige bör därför ställa sig bakom ett antagande av de kompletterande förhandlingsdirektiven.

Sverige bör vidare ställa sig bakom att rådet noterar utfallet av diskussionerna inom rådsarbetsgruppen och Coreper såsom det beskrivs i noteringen, och särskilt de grundläggande elementen och principerna avseende de framtida interna reglerna.

Se vidare i bifogad rådspromemoria.

8. Grundläggande rättigheter (*Sr Lindbagen*)

a) Slutsatser om EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna efter tio år: lägesrapport och det framtida arbetet

=Antagande

Avsikten med behandlingen i rådet:

Beslutspunkt. Antagande.

Dokument: ST 12357 2019 INIT

Tidigare behandlad vid överläggning med eller information till riksdagsutskott:

Konstitutionsutskottet informerades skriftligen i frågan den 24 september 2019.

Bakgrund

EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna (stadgan) blev i och med Lissabonfördragets ikraftträdande rättsligt bindande. Kommissionen antog i oktober 2012 en strategi för EU:s konkreta tillämpning av stadgan av vilken framgår att kommissionen årligen ska ta fram rapporter om tillämpning av stadgan. Även EU:s byrå för grundläggande rättigheter tar årligen fram rapporter om grundläggande rättigheter. Rådet har under flera år, som svar på dessa rapporter, antagit rådsslutsatser om stadgan. Förra året kunde slutsatserna dock inte antas pga. oenighet gällande skrivningar om bl.a. hbtqi-frågor.

Inför framtagande av utkast till rådsslutsatser presenterade det finländska ordförandeskapet (FI ORDF) ett diskussionspapper med frågor till medlemsstaterna angående implementeringen av stadgan. Svaren på frågorna har sammanställts och ligger till grund för utkastet till rådsslutsatser. Utkastet till rådsslutsatser fokuserar på implementeringen av stadgan med anledning av stadgans tioårsjubileum.

I utkastet till rådsslutsatser uppmanas olika intressenter, såsom rådet och medlemsstaterna, kommissionen, EU:s byrå för grundläggande rättigheter och civila samhället, till att på olika sätt bidra till implementeringen av stadgan inom sina respektive kompetensområden.

Svensk ståndpunkt

Regeringen avser att ställa sig bakom antagandet av utkastet till rådsslutsatser om implementeringen av stadgan. Vid behov avser regeringen betona civila samhällets roll för genomdrivandet av grundläggande rättigheter.

Regeringen anser det vara viktigt att säkerställa efterlevnaden av stadgan samt att alla medlemsstater har ett ansvar att säkerställa att nationell lagstiftning och policy är i enlighet med stadgan.

b) Utmaningar vad gäller grundläggande rättigheter 2020 och därefter

=*Diskussion med direktören för byrån för grundläggande rättigheter (FRA)*

Avsikten med behandlingen i rådet:

Diskussionspunkt. Meningsutbyte.

Dokument: ST 12352 2019 INIT

Bakgrund

Meningsutbyte med direktören för EU:s byrå för grundläggande rättigheter (FRA) utifrån ett bakgrundspapper som tar upp utmaningar med grundläggande rättigheter 2020 och framåt utifrån slutsatser och analyser från FRA. Bakgrundspappret lyfter bl.a. risker som digitaliseringen och artificiell intelligens för med sig vad gäller skyddet för grundläggande rättigheter. Även bristen på förtroende för myndigheter bland offer för hatbrott lyfts fram.

Svensk ståndpunkt:

Regeringen välkomnar denna diskussion.

9. Bedömning av uppförandekoden om hatpropaganda på nätet (*Sr Damberg*)

=*Lägesrapport*

Avsikten med behandlingen i rådet

Kommissionen kommer att presentera en lägesrapport med en bedömning av hur arbetet har utvecklats inom ramen för uppförandekoden mot hat (hate speech) på nätet.

Dokument: Det har ännu inte presenterats något dokument för behandlingen i rådet.

Tidigare dokument:

- Fakta-PM 2017/18:FPM16 Hantering av olagligt innehåll online 2017-11-02. Detta FaktaPM rörde kommissionens meddelande (KOM (2017) 555) Hantering av olagligt innehåll online – Mot ett ökat ansvar för onlineplattformar,
- Commission recommendation of 1.3.2018 on measures to effectively tackle illegal content online.

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: Den 2 mars 2018. Vid detta tillfälle berördes inte bara uppförandekoden, utan även de dokument som anges ovan.

Tidigare behandlad vid överläggning med eller information till riksdagsutskott: Justitieutskottet den 1 mars 2018. Vid detta tillfälle berördes inte bara uppförandekoden, utan även de dokument som anges ovan.

Bakgrund

Kommissionen har de senaste åren tagit initiativ som rör samarbete mellan medlemsstater, civilsamhället och it-företag med global verksamhet i syfte att olagligt innehåll ska tas bort. Det gäller bl.a. de nu aktuella insatserna inom ramen för den uppförandekod för internetplattformar mot hat som kommissionen presenterade den 31 maj 2016 tillsammans med Facebook, Microsoft, Twitter och Youtube. Under 2018 anslöt sig också Instagram, Google+, Snapchat och Dailymotion. 2019 anslöt sig Jeuxvideo.

Kommissionen har ansett att uppförandekoden innebär ett robust gensvar på den olagliga hatpropagandan som finns nätet. Vid ingången av 2019 har koden enligt kommissionen levererat framsteg och den senaste utvärderingen bekräftar att it-företagen tillhandahåller snabba åtgärder mot rasistisk och xenofobisk hatpropaganda som anmäls till dem. Kommissionen har också uttalat att den fjärde utvärderingsomgången (februari 2019) visat på dessa framsteg, bl.a. utvärderades 89% av det anmälda innehållet inom 24 timmar av företagen och 72% det innehåll som bedömts utgöra olaglig hatpropaganda togs bort.

10. Övriga frågor**a) Meddelande om dataskyddsregler som förtroendeskapande faktor i EU och övriga världen (Sr Johansson)**

=Information från kommissionen

Avsikten med behandlingen i rådet

Information från kommissionen

Dokument: Det har ännu inte presenterats något dokument för behandlingen i rådet.

Tidigare dokument: -

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: -

Tidigare behandlad vid överläggning med eller information till riksdagsutskott: -

Bakgrund

Kommissionen tog i juli 2019 fram ett meddelande om dataskyddsförordningen som heter Dataskyddsregler som förtroendeskapande faktor i EU och övriga världen – en kartläggning (COM 2019 [374] final).

Meddelandet visar bland annat att de flesta medlemsstater har infört den nödvändiga rättsliga ramen och att det nya systemet, som ska stärka efterlevnaden av dataskyddreglerna, är på väg att falla på plats. Företagen håller på att utveckla en efterlevnadskultur och medborgarna blir alltmer medvetna om sina rättigheter. Samtidigt går konvergensen mot att uppnå höga dataskyddsstandarder framåt internationellt.

b) Konferens om ökad jämställdhet för hbtqi-personer i EU (Bryssel den 23–24 september 2019) (Sr Lindbagen)

=*Information från kommissionen*

Avsikten med behandlingen i rådet

Kommissionen kommer att informera om en konferens om ökad jämställdhet för hbtqi-personer i EU.

c) Konferens om demokrati, rättsstatsprincipen och de grundläggande rättigheterna (Helsingfors den 10–11 september 2019) (Sr Johansson)

= *Information från ordförandeskapet*

Avsikten med behandlingen i rådet

Ordförandeskapet kommer att informera om en konferens som ägde rum den 10–11 september i Helsingfors.

11. Slutsatser om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn

=*Antagande*

Avsikten med behandlingen i rådet

Avsikten är att rådet ska anta förslaget om rådslutsatser.

Dokument: Det har ännu inte presenterats något dokument för behandlingen i rådet.

Tidigare dokument: -

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: -

Tidigare behandlad vid överläggning med eller information till riksdagsutskott: -

Bakgrund

WeProtect Global Alliance, en världsomspännande organisation för bekämpning av sexuellt utnyttjande av barn, planerar ett toppmöte i Addis Abeba i december. Inför mötet har det finska ordförandeskapet i rådet tagit fram ett utkast till rådslutsatser.

Svensk ståndpunkt

Regeringen kan godkänna ordförandeskapets förslag till slutsatser.

12. Terrorismbekämpning: våldsbejakande högerextremism och terrorism

=*Riktlinjedebatt*

Avsikten med behandlingen i rådet

Riktlinjedebatt om våldsbejakande högerextremism och högerextremistisk terrorism

Dokument: Det har ännu inte presenterats något dokument för behandlingen i rådet

Tidigare dokument: -

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: -

Tidigare behandlad vid överläggning med eller information till riksdagsutskott: -

Bakgrund

Mot bakgrund av ett flertal våldsdåd runt om i världen utförda av personer som inspirerats av högerextrem ideologi, har det finska ordförandeskapet fört upp frågan om våldsbejakande extremism och terrorism med högerextremistiska motiv på dagordningen.

Svensk ståndpunkt

Regeringen stödjer EU:s arbete mot terrorism. Samarbetet inom EU är centralt för Sveriges internationella arbete mot terrorism.

Terrorism och våldsbejakande extremism ska motverkas oavsett vilken ideologi som åberopas.

Utöver det omfattande arbete som gjorts för att stärka informationsutbyte och operativt samarbete är det förebyggande arbetet särskilt viktigt för att motverka terrorism och våldsbejakande extremism. Förebyggande åtgärder syftar till att motverka radikaliserings- och rekryteringsarbete till extremist- och terroristgrupper och att påverka individers avsikt att begå eller stödja terroristbrottslighet.

All terrorismbekämpning, inklusive informationsutbyte, ska ske med respekt för grundläggande rättigheter och med hänsyn till skyddet av den personliga integriteten.

13. Ny teknik och inre säkerhet

= Riktlinjedebatt

Avsikten med behandlingen i rådet

Riktlinjedebatt om den tekniska utvecklingens möjligheter och utmaningar för den inre säkerheten

Dokument: Det har ännu inte presenterats något dokument för behandlingen i rådet

Tidigare dokument: -

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: -

Tidigare behandlad vid överläggning med eller information till riksdagsutskott: -

Bakgrund

Den tekniska utvecklingen erbjuder såväl möjligheter som utmaningar för den inre säkerheten och brottsbekämpande myndigheters möjligheter att förebygga, förhindra, upptäcka och utreda brott. Det finska ordförandeskapet har därför tagit initiativ till en riktlinjedebatt som väntas ta upp hur behöriga myndigheter i EU kan dra nytta av ny teknik, allt medan säkerhetsrisker och -brister i den nya tekniken minimeras och hur EU kan bidra till att stödja medlemsstaterna i detta arbete. En motsvarande diskussion sker även inom försvarsområdet och utifrån enskilda infrastrukturområden (t.ex. 5G). I detta arbete ingår även arbetet med direktivet mot utländska direktinvesteringar.

Svensk ståndpunkt

Regeringen välkomnar en diskussion om ny tekniks möjligheter och utmaningar för EU:s inre säkerhet. I den snabba tekniska utvecklingen måste vi värna våra brottsbekämpande myndigheters förutsättningar att inhämta information för att kunna förebygga, förhindra, upptäcka och utreda brott. Det är i denna diskussion även viktigt att säkerställa en samordning mellan andra initiativ och diskussioner som knyter an till teknikutvecklingens påverkan för EU:s inre säkerhet, till exempel gemensamma initiativ och riktlinjer för att säkra känslig infrastruktur och teknologier.

Regeringen ser positivt på att EU:s byråer på RIF-området ska fortsätta att arbeta med innovation och teknikutveckling. Bl.a. är cybersäkerhet och försvar ett område där den tekniska innovationen går fort och där det kan finnas fördelar av att arbeta tillsammans på EU-nivå.

Regeringen anser också att det är viktigt med en horisontell approach i EU-arbetet där brottsbekämpning alltid beaktas i etablerandet av ny teknik.

14. Hybridhot och inre säkerhet

= Riktlinjedebatt

Avsikten med behandlingen i rådet

Vid mötet ska en riktlinjedebatt genomföras avseende hybrida hot kopplat till inre säkerhet.

Dokument: Det har ännu inte presenterats något dokument för behandlingen i rådet.

Tidigare dokument: -

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: -

Tidigare behandlad vid överläggning med eller information till riksdagsutskott: -

Bakgrund

Hantering av hybridhot är främst en uppgift för de enskilda medlemsstaterna, men internationellt samarbete är viktigt. 2016 antog kommissionen och EU:s utrikestjänst en s.k. "gemensam ram för bemötande av hybridhot", vilket lade grunden för EU:s arbete med hybridfrågan. I juni 2018 presenterade kommissionen ett gemensamt meddelande samt en rapport som redogör för implementeringen av de åtgärder för att motverka hybridhot vilka ingår i det gemensamma ramverket. EU:s starka stöd till Storbritannien efter giftattacken i Salisbury 2018 inklusive åtgärder i form av nationella men samordnade utvisningar av ryska diplomater, har bidragit till ett ökat politiskt fokus på vikten av att bemöta så kallade hybridhot i bredare bemärkelse, inklusive cyberattacker och CBRN.

Sverige ser inte hybridhot som en ny kategori av hot. Hoten har emellertid återuppstått och förvärrats sedan 2014. Hybridhot är komplexa och antagonistiska hot som kan vara både fysiska och digitala och som kan involvera både icke-statliga och statliga aktörer, men som ytterst emanerar från främmande stater. Den svenska regeringen konstaterar att det föreligger en breddad hotbild som även inkluderar icke-militära antagonistiska hot. Den svenska regeringen prioriterar att motverka och minska desinformation och påverkanskampanjer.

Hantering av hybridhot inkluderar förmåga att upptäcka, identifiera och förstå hoten, att bygga ökad motståndskraft mot hoten samt att kunna bemöta dem ("avskräckning"/"modern deterrence").

Denna hantering innebär inte bara utveckling av nya förmågor utan handlar lika mycket om samordning, ett nytt strukturerat tillvägagångssätt. Arbetet på EU-nivå för att motverka hybridhot, inklusive cyber- och desinformation, är av stor betydelse.

På kommande möte för rådet för rättsliga och inrikesfrågor den 7–8 oktober avser kommissionen att genomföra en riktlinjedebatt kring hur stödet till medlemsländerna kan

struktureras och koordineras internt inom EU samt hur EU:s byråer och funktioner kan bidra till stödet i att hantera och motverka hybrida hot.

Det finländska EU-ordförandeskapet har lyft fram hanteringen av hybridhot som en prioriterad fråga, och hybridhot har diskuterats i en rad olika rådsformationer, inkl RIF-rådet. Det finländska EU-ordförandeskapet avser lägga fram förslag till nya rådslutsatser på hybridhotsområdet för antagande i december.

Svensk ståndpunkt

När det gäller hybridhot bör Sverige framhålla att hanteringen av dessa främst är en uppgift för de enskilda medlemsstaterna men att internationellt samarbete är viktigt, inte minst mellan underrättelse- och säkerhetstjänster som ofta besitter bäst kompetens i att identifiera hoten.

Hot mot fred och säkerhet avvärjs bäst i gemenskap och samverkan med andra länder och organisationer. Sverige välkomnar den av det finländska EU-ordförandeskapet initierade diskussionen om hybridhot

Sverige har tidigare välkomnat förslag om att Europol ska ta fram en analys av hybridhot vilket skulle kunna bidra till en övergripande bild på EU-nivå.

Sverige bör framföra att för att säkerställa ett konstruktivt och relevant stöd till medlemsstaterna i att motverka hybridhot är samordningen mellan EU:s olika byråer och funktioner med bäring på frågan centralt. Det är viktigt att det inte uppstår parallella strukturer och överlappande arbete, men också att säkerhetsställa att inget faller mellan stolar.

15. Migration: lägesrapport

=*Diskussion*

Avsikten med behandlingen i rådet: Lägesrapport och diskussion

Dokument: Det har ännu inte presenterats något dokument för behandlingen i rådet.

Tidigare dokument: -

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden:

2015: 6, 9 och 27 november 2015,

2016: 19 februari, 4 mars, 15 april, 13 maj, 3 juni, 7 oktober, 2 december,

2017: 24 mars, 2 juni, 8 september, 6 oktober,

2018: 2 mars, 1 juni, 3 oktober,

2019: 1 mars.

Tidigare behandlad vid överläggning med eller information till riksdagsutskott:

2015: 5 och 26 november,

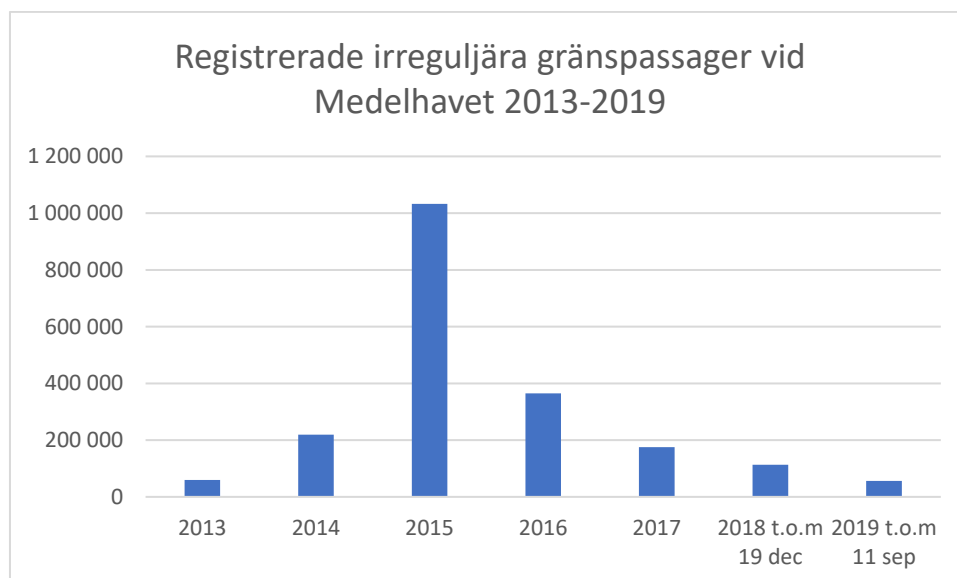
2016: 3 mars, 14 april, 12 maj, 26 maj, 24 november, 1 december,
 2017: 23 mars, 1 juni, 28 september,
 2018: 1 mars, 31 maj, 8 november,
 2019: 28 februari.

Bakgrund

På rådet för rättsliga och inrikes frågor den 7–8 oktober kommer en lägesrapport ges följt av en diskussion om situationen på migrationsområdet. Denna dagordningspunkt är sedan 2015 återkommande på råden för rättsliga och inrikes frågor. Ordförandeskapet har denna gång aviserat att inriktningen för diskussionen kommer att fokusera på en översyn av samtliga migrationsrutten.

Enligt International Organization for Migration (IOM) uppgår antalet registrerade irreguljära gränspassager vid Medelhavet under perioden 1 januari till och med 11 september 2019 till cirka 56 000, vilket innebär en minskning med cirka 28 procent jämfört med motsvarande period förra året, då cirka 78 000 irreguljära gränspassager registrerades. 16 000 (29 %) av dessa har registrerats längs den västra medelhavsrutten, 8 000 (14 %) längs den centrala medelhavsrutten och 32 000 (57 %) på den östra medelhavsrutten.

Antalet personer som uppskattas vara döda eller saknade under perioden 1 januari till och med 11 september 2019 uppgår till 929 jämfört med 1 828 under motsvarande period 2018.



European Asylum Support Office (EASO) publicerade i augusti en *Early Warning Report* om Turkiet. Enligt rapporten är Turkiet för närvarande det mest framträdande transitlandet vad gäller blandade migrationsströmmar mot Europa. Turkiet rankades högst när det gäller ett antal varningar triggade av EASO:s *Early Warning System*, vilket pekar på behovet att noga följa utvecklingen i landet den närmaste tiden.

Svensk ståndpunkt

EU bör ta ett helhetsgrepp om den interna och externa dimensionen av migrationsfrågan. Kontrollen över vilka som reser in över de yttre gränserna måste förbättras samtidigt som rätten att söka asyl upprätthålls.

EU måste solidariskt genomföra de beslut som fattats för att gemensamt lösa migrationssituationen.

EU ska ha ett effektivt och rättssäkert gemensamt asylsystem som leder till en jämnare fördelning av asylsökande inom EU och minskar sekundära förflyttningar. Systemet måste vara effektivt, rättssäkert, långsiktigt hållbart, humant och medge beslut av hög kvalitet som värnar asylrätten. Förhandlingarna om det gemensamma asylsystemet bör slutföras så snart som möjligt.

Vidarebosättning som laglig väg för skyddsbehövande måste öka såväl i EU som globalt. Strategiska hänsyn ska kunna vägas in för att rikta in insatserna där de mest behövs för att ge skydd till fler och upprätthålla skyddsutrymme.

Sverige förespråkar långsiktiga migrationsdialoger med prioriterade tredjeländer och stödjer EU-samarbetet för att motverka grundorsaker till ofrivillig migration samt stärka ursprungs- och transitländers egen kapacitet att hantera alla aspekter av migration inklusive bekämpning av människosmuggling.

Sverige stödjer utökade ansträngningar av UNHCR och IOM i hanteringen av migrationsströmmar längs relevanta migrationsrutter. Detta gäller livräddande insatser, aktiviteter för att få till stånd ett ökat frivilligt återvändande och återetablering samt för att bereda internationellt skydd genom vidarebosättning. UNHCR och IOM är centrala aktörer för ett rättssäkert genomförande med respekt för mänskliga rättigheter.

Det är nödvändigt att fortsatt fokusera på ett bättre återvändande. En väl fungerande ordning för återvändande är viktig för ett gemensamt och hållbart europeiskt migrationssystem. Regeringen ställer sig därför bakom utökade ansträngningar i syfte att verkställa återvändandebeslut och som säkerställer att detta sker på ett rättssäkert och värdigt sätt med full respekt för grundläggande rättigheter, inklusive asylrätten, och principen om non-refoulement.

Sverige anser att insatser ska genomföras inom ramen för beslutad budget. Diskussionen om framtida åtaganden bör föras inom den pågående förhandlingen om långtidsbudgeten, som inte får föregripas.

16. Genomförande av interoperabilitet

=*Diskussion*

Avsikten med behandlingen i rådet

Diskussion

Dokument: Det har ännu inte presenterats något dokument för behandlingen i rådet.

Tidigare dokument: -

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: -

Tidigare behandlad vid överläggning med eller information till riksdagsutskott: -

Bakgrund

Interoperabilitetsförordningarna trädde i kraft den 19 juni 2019 och genomförandet sträcker sig till år 2023. Det centrala genomförandet av interoperabilitetslösningarna har uppdragits åt EU-Lisa. På nationell nivå har Polismyndigheten fått i uppdrag av regeringen att leda samordningen mellan berörda myndigheter. Den övergripande uppföljningen sköts av kommissionen.

Svensk ståndpunkt

Sverige stöder de gemensamma ansträngningarna för ett effektivt och fokuserat genomförande av interoperabilitetsförordningarna och välkomnar särskilt kommissionens aktiva uppföljning.

17. Övriga frågor

a) Genomförande av den framtida förordningen om ändring av förordningen om en europeisk gräns- och kustbevakning

=*information från ordförandeskapet och kommissionen*

Avsikten med behandlingen i rådet:

Information från ordförandeskapet och kommissionen.

Dokument: Det har ännu inte presenterats något dokument för behandlingen i rådet.

Tidigare dokument:

- Fakta-PM 2018/19: FPM10 om förslag till ny förordning om en europeisk gräns- och kustbevakning
- 8354/19
- KOM (2018) 631

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden:

Förslaget till förordning behandlades vid samråd med EU-nämnden den 5 oktober 2018 och den 30 november 2018

Tidigare behandlad vid överläggning med eller information till riksdagsutskott:

Förslaget till förordning behandlades i justitieutskottet den 4 oktober (information), den 23 oktober (överläggning) och den 29 november 2018 (information) samt den 5 februari 2019 (information).

Bakgrund

Kommissionen presenterade den 12 september 2018 ett förslag till förordning om en europeisk gräns- och kustbevakning. Syftet med förslaget var att uppnå en effektiv gräns- och migrationsförvaltning och värna den inre säkerheten i unionen, samtidigt som den inre rörligheten säkerställs.

Överenskommelse mellan rådet och Europaparlamentet om en ny förordning om en europeisk gräns- och kustbevakning nåddes i slutet av mars 2019. Förordningen genomgår jurist-lingvistgranskning och översättning och planeras träda i kraft under senhösten 2019.

Den mest omtalade förändringen är den om en stående gränskontrollstyrka på 10 000 personer. Kommissionen föreslog ursprungligen att en sådan styrka skulle finnas på plats redan 2020 men förhandlingarna gav istället en progressiv ökning från 2021 med en styrka som ska ha en kapacitet på upp till 10 000 år 2027. Styrkan ska bestå av långtids- och korttidsseksunderad personal från medlemsstaterna. Den Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex) får nu också möjlighet att anställa egen operativ personal som ska utgöra en del av styrkan.

Andra centrala förändringar i den reviderade förordningen är att den Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån får ett stärkt mandat på återvändandeområdet och en större roll vad gäller operativa insatser i tredje land.

Genomförandet av den reviderade förordningen är en komplex uppgift som kräver ett nära samarbete mellan Frontex, kommissionen och medlemsstaterna. Det är en rad olika åtgärder som behöver vidtas för att exempelvis den stående gränskontrollstyrkan ska vara operativ från och med den 1 januari 2021 och för att kunna utnyttja det stärkta mandatet på återvändandeområdet.

b) Partnerskap för säkerhet och stabilitet i Sahel (P3S-initiativet) (sr Linde)

=Information från Frankrike

Avsikten med behandlingen i rådet:

Frankrike kommer att informera om partnerskap för säkerhet och stabilitet i Sahel.

I anslutning till rådets möte:

Möte i GEMENSAMMA KOMMITTEN (tisdagen den 8 oktober)

1. Genomförande av interoperabilitet

=*Diskussion*

2. Övriga frågor

=*information från ordförandeskapet och kommissionen*